

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/19/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1225204020
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:1225204020.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov JUDr. Táne Šefčíkovej a JUDr. Petra Kalatu, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom ako matka, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, dieťa matky: C. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XX, XXX XX C., a otca: D. E. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, XXX XX C., zastúpený splnomocnencom: AK Záhorská s.r.o., so sídlom Tuhovská 3, 831 06 Bratislava, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II, č. k. 9P/171/2025-33 zo dňa 07.01.2026 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd upravil jeho právo stretávať sa s maloletým každý nepárny týždeň od piatku od 13:00 hod. do pondelka do 08:00 hod., počas letných prázdnin v mesiaci júl počas prvých dvoch týždňov odo dňa predchádzajúceho prvému dňu prázdnin od 14:00 hod. do 14. dňa v mesiaci júl do 18:00 hod. a od 01.08. od 09:00 hod. do 15.08. do 18:00 hod., počas jarných prázdnin v párnom roku od piatka predchádzajúceho víkend, ktorým začínajú jarné prázdniny od 13:00 hod. do posledného dňa jarných prázdnin do 16:00 hod., v nepárnom roku odo dňa predchádzajúceho začiatku Veľkonočných prázdnin do 1:00 hod. do posledného dňa Veľkonočných prázdnin do 16:00 hod., počas vianočných prázdnin v nepárnom roku od 13:00 hod. posledného dňa pred zimnými školskými prázdninami do 26.12. do 14:00 hod. a v párnom roku v čase od 26.12. od 14:00 hod. do 08.00 hod. prvého dňa školského vyučovania po poslednom dni zimných školských prázdnin.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 324, § 325, § 329 a § 332 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CMP“) a § 366 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). Vecne dôvodil, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia nebol podaný dôvodne. Nestotožnil sa s názorom otca o neodkladnej potrebe úpravy pomerov. O úprave práv a povinností rodičov k maloletému bolo naposledy rozhodované rozsudkom Mestského súdu Bratislava II, č. k. 9P/51/2024-154 zo dňa 05.11.2024, právoplatným dňa 12.11.2024, ktorým bolo rozvedené manželstvo rodičov maloletého a vo vzťahu k úprave práv a povinností rodičov k maloletému na čas po rozvode manželstva bola schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 300 eur mesačne, prispievať na zvýšené výdavky maloletého, pričom styk otca s maloletým ostal v zmysle schválenej rodičovskej dohody neupravený. Súd prvej inštancie uzavrel, že nebolo preukázané potenciálne ohrozenie v intenzite, kedy by bolo možné prijať záver o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie. Vychádzal zo skutočnosti, že otec maloletého nekontaktoval takmer rok. V septembri 2025 kontaktoval otec psychologičku maloletého a následne malo dva mesiace dochádzať k postupnej obnove kontaktu, pričom táto má prebiehať postupne, v jednotlivých krokoch – 1. pravidelné telefonické kontakty dva krát týždenne, 2. pravidelné osobné stretnutia za

prítomnosti matky v neutrálnom prostredí pričom odporúčaných je 4 – 8 stretnutí) 3. krátke samostatné stretnutia s otcom v trvaní 1-2 hodiny, 4. predĺžené stretnutia maloletého s otcom počas dopoludnia alebo popoludnia, 5. prespanie u otca až po dostatočne dlhom období stabilného kontaktu. Súd prvej inštancie mal za osvedčené z podania otca, že v predchádzajúcich dvoch mesiacoch pred podaním návrhu styk otca s maloletým prebiehal, a to buď na ihrisku alebo v prostredí, kde je matka v blízkosti, prebiehajú aj telefonické hovory, pričom otec sám bližšie nešpecifikoval, aké boli intervaly posledných stretnutí v poslednom období. Skutočnosť, že otec nie je spokojný s kvalitou telefonických rozhovorov, resp. s prítomnosťou matky počas styku s maloletým, nepovažoval za situácie, kedy dochádza k obnove kontaktu medzi maloletým a synom podľa odporúčaní psychológa, za dôvod, pre ktorý je potrebné nariadovať neodkladné opatrenie a rovnako v tejto situácii nepovažoval s ohľadom na situáciu aktuálne upravovať styk s maloletým spojený s prespatím u otca. Zároveň do budúca, pre prípad, že si to vyžiada situácia, nevyhlásil zásah do pomerov maloletého úpravou styku s otcom aj bez návrhu.

3. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovie. Mal za to, že súd prvej inštancie správne v teoretickej rovine vymedzil účel neodkladného opatrenia, avšak neaplikoval to na skutkový stav, v zmysle ktorého je podľa neho maloletému systematicky odopieraný plnohodnotný a predvídateľný styk s otcom. Súd prvej inštancie podľa otca hrozbu bezprostredného ohrozenia maloletého vymedzil neprímerane reštriktívne a zužujúco, keďže dlhodobé odopieranie kontaktu s rodičom môže mať nezvratný dopad na vývin dieťaťa a práve tu má plniť neodkladné opatrenie svoju preventívnu a ochrannú funkciu. Namietal, že psychologička, na ktorú sa súd prvej inštancie odvoláva, nemá žiadnu právomoc rozhodovať o rozsahu a podmienkach alebo tempe obnovy styku otca s maloletým. Súd podľa neho legitimizoval situáciu, kedy je styk otca podmienený kontrolou tretej osoby bez právnej legitimácie, v dôsledku čoho matka prostredníctvom subjektívnych požiadaviek odďaľuje a reguluje kontakt dieťaťa s otcom, čo považoval v rozpore so zásadou rovnosti rodičov a so základnou povinnosťou súdu chrániť práva maloletého. Súd podľa neho odobril požiadavku matky aby otec preukazoval svoju rodičovskú kompetenciu, pričom jeho rodičovské práva neboli doposiaľ nijako obmedzené. Uviedol, že jeho obavy sa potvrdili bezprostredne po podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, konkrétne 14.12.2025, kedy sa osobne za prítomnosti matky stretol 14.12.2025 a ďalší kontakt mu bol umožnený až 10. januára 2026, pričom matka mu neumožnila ďalší styk počas zimných prázdnin s odôvodnením, že má naplánovaný ďalší program. Tým je podľa otca vyvrátený názor súdu, že sa jedná o postupné obnovovanie kontaktu, pričom aktuálny režim nemožno považovať za dostatočnú ochranu práv maloletého dieťaťa. Matka podľa neho od uzatvorenia rodičovskej dohody zneužíva svoje dominantné postavenie, keď sama rozhoduje o tom, za akých podmienok sa bude jeho styk s maloletým realizovať alebo ho znemožňovala. Podstatu problému netvorí jeho nespokojnosť s kvalitou telefonátov ani prítomnosť matky pri styku, takáto interpretácia by bola neprímeraným zjednodušením. Podstata veci podľa neho spočíva v tom, že dochádza k systematickému a dlhodobému zásahu do rodičovských práv otca priznaných zákonom, pričom otec nemá možnosť domôcť sa ochrany svojich práv inak, ako prostredníctvom súdu. Ak rešpektoval obmedzený kontakt alebo kontrolovaný kontakt, neznamená, že s tým súhlasil, ani to, že jeho práva nie sú porušované. Je to podľa neho dôsledok toho, že sa snažil situáciu riešiť zmierlivo. Ak súd nezasiahne, podľa neho legitimizuje stav rozporný so základnými princípmi rodinného práva a najlepším záujmom maloletého. Uznesenie súdu prvej inštancie považuje za výsledok formalistického a príliš reštriktívneho výkladu právnych predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, keď súd síce správne pomenoval účel neodkladného opatrenia, avšak tento účel pri rozhodovaní neaplikoval, čím legitimizoval stav, ktorý vedie k porušovaniu práv maloletého dieťaťa a k ďalšiemu oslabovaniu jeho vzťahu s otcom.

4. Matka vo svojom vyjadrení s tvrdeniami otca v jeho odvolaní, ani s jeho odvolacím návrhom nesúhlasila. Uviedla, že aktuálna situácia vznikla v dôsledku správania sa otca. Odmietala, že by regulovala alebo podmieňovala styk medzi otcom a maloletým, prípadne, že by tak robila tretia osoba. Aktuálnu situáciu považovala dôsledok prístupu otca k stretávaniu sa so synom počas konania o rozvod manželstva a po ňom. Tvrdila, že styk medzi otcom a maloletým neprebíhal od konca júna 2024, v júli 2024 mali len zopár telefonátov, potom sa otec odmlčal do novembra 2024, kedy sa domáhal styku s maloletým v decembri. Potom sa znovu odmlčal do apríla 2025 a tlak na kontakt so synom začal vyvíjať až po tom, ako v máji podala návrh na zvýšenie výživného. Poukazovala na to, že ona súhlasila aj so znením rodičovskej dohody, ktorá upravovala styk otca s maloletým (v auguste 2024) a bol to podľa nej otec, kto prišiel s návrhom, aby styk osobitne v rodičovskej dohode nebol upravený. Ani

styk podľa pôvodnej dohody pritom podľa matky nerealizoval, bol to podľa matky otec, kto s maloletým dokonca prestal komunikovať, pričom sama údajne navrhovala otcovi, aby v auguste 2024 strávil so synom 18 dní, na čo nijako nereagoval. Otec nebol podľa matky ochotný postarať sa o syna ani počas matkinej hospitalizácie v septembri 2024. Otec podľa matky nenavštívil syna ani počas hospitalizácie maloletého v júni 2025, styku sa dožadoval až po hospitalizácii, keď už bol maloletý v domácej liečbe. Podľa matky otec nekooperoval ani s ňou, ani s psychologičkou maloletého v súvislosti s emočnou krízou, ktorou si podľa matky maloletý prechádzal. Samotný maloletý sa podľa matky mal opakovane vyjadriť na terapiách, že otec im dlhodobo ubližoval, že sa im neozýva, že sa s ním bojí byť osamote. Otec podľa nej v decembri 2025 bol so synom nielen 14.12., ale aj 22.12., pričom toto stretnutie iniciovala ona, s tým, že predpokladala, že bude chcieť dať synovi darček. Stretnutie prebehlo v detskom centre, pričom otec synovi darček nepriniesol. Poukázala tiež na to, že otec na informatívnom stretnutí konanom 10.09.2025 súhlasil s postupným obnovovaním styku, s tým, že psychologička maloletého ešte neodporúča prespávanie u otca ani výrazne dlhé stretnutia bez matky, s tým, že dôležitá je postupnosť. Otec má zároveň nastavený telefonický kontakt s maloletým. Podľa matky stretnutia aktuálne prebiehajú každé dva týždne, niekedy každý týždeň. Otec podľa matky nepozná rutinu maloletého, jeho potreby, ním navrhovaný rozsah styku to nijako nezohľadňuje. Matka žiadala odvolanie otca ako nedôvodné zamietnuť.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou osobou – otcom (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

6. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie vecnej a právnej správnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia.

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

12. Podľa čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

13. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

14. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie. Nevidel žiaden dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie súdu prvej inštancie vo vzťahu ku neosvedčení potreby bezodkladnej úpravy pomerov v návrhu otca na vydanie neodkladného opatrenia. Pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia, odvolací súd uvádza nasledovnú argumentáciu vysporadúvajúcu sa s odvolacími námietkami otca.

15. Zákonná úprava konania o neodkladných opatreniach vyžaduje na nariadenie neodkladného opatrenia, ako formy procesnej ochrany vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, zásadne potrebu bezodkladne upraviť pomery účastníkov. Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie, keď súd spravidla rozhodne bez vylúču a vyjadrenia účastníkov, a bez nariadenia pojednávania. Naliehavý charakter konania o neodkladnom opatrení neumožňuje, aby sa vo veci vykonávalo rozsiahle dokazovanie, tak ako v riadnom konaní, preto sa iba osvedčuje, či sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie (por. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.11.2012, sp. zn. 6 M Cdo 5/2012). Spravidla to znamená, že súd vychádza zo skutkových tvrdení navrhovateľa, ktoré posudzuje v súvislosti s dostupnými dôkazmi z hľadiska ich pravdepodobnosti.

16. Odvolací súd sa nestotožňuje s výhradou otca, že súd prvej inštancie vymedzil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov neprimerane zužujúco. Ani zo samotného návrhu a ani z odvolania otca nevyplýva, o čo opiera otec potrebu bezodkladnej úpravy pomerov týkajúcu sa jeho úpravy styku s maloletým, obzvlášť, ak tento navrhuje v neodkladnom opatrení upraviť v rovnakom rozsahu ako v návrhu na rozhodnutie vo veci samej, ktorý podal súčasne s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Rovnako nie je zrejmé, prečo takúto potrebu videl až na začiatku decembra 2025, kedy už sám tvrdil, že sa od septembra 2025 stretával s maloletým (hoci nie spôsobom a v rozsahu, ako by si to predstavoval) a pritom aj z jeho vyjadrení, aj z vyjadrení s matkou a aj s priloženej komunikácie s psychologičkou maloletého pritom vyplýva, že sa v období pred septembrom 2025 takmer rok nestretával a teda, hoci práve v tom čase by bola dôvodná bezodkladná úprava pomerov, vtedy na ňu samotný otec dôvod nevidel. Práve skutočnosť, že situácia v stretávaní otca sa od septembra 2025 oproti pomerne dlhému, takmer rok trvajúcejmu obdobiu zlepšila, a styk otca s maloletým sa obnovil, dáva za pravdu záveru súdu prvej inštancie, že aktuálne nie je dôvod na bezodkladnú úpravu pomerov.

17. Otec má pravdu, ak tvrdí, že to nemôže byť ani matka, ani psychologička, kto jednostranne určuje rozsah styku otca s maloletým. V prvom rade by to mali byť rodičia, ktorí by mali byť schopní sa na tejto otázke dohodnúť. V prípade, že dohoda nie je možná, pričom v konkrétnej veci sa zatiaľ javí, že na konkrétnu dohodu zatiaľ rodičia priestor nenašli, je priestor na to, aby rozhodol súd. Primárne však v konaní vo veci samej, na základe riadne vykonaného dokazovania, pri rešpektovaní čl. 5 zákona o rodine a § 24 ods. 5 zákona o rodine. Odporúčania psychologičky však nemožno ignorovať, obzvlášť, ak možno uzavrieť, že aj jej ingerencia viedla k tomu, že sa začal realizovať súčasný model stretávania sa otca s maloletým a s tým spojené obnovovanie vzájomného vzťahu. Nejedná sa tak o legitimizovanie situácie, kedy je styk podmienený kontrolou tretej osoby, a to ani matky, ani psychologičky maloletého. Jedná sa o rešpektovanie istého nastavenia pomerov, ku ktorému otec, ako to napokon sám uvádza, sám pristúpil v septembri 2025, a ktoré v konečnom dôsledku viedlo k tomu, že otec sa začal po dlhšom čase s maloletým stretávať. Nejde tu teda o odobrenie požiadavky matky, aby otec preukazoval svoju rodičovskú kompetenciu. Preukazovanie rodičovskej kompetencie bude predmetom dokazovania vo veci samej, ktorého predmetom bude aj zistenie konkrétneho rozsahu a intenzity stretávania, nakoľko, a tu dáva odvolací súd znovu za pravdu súdu prvej inštancie, otec skutkovo nevymedzil ani reálny rozsah, v akom sa od septembra realizujú stretnutia (vymedzil len, že sa jedná o stretnutia v prítomnosti matky, s jej zasahovaním, kontrolou priebehu, čo podľa neho neplní svoj účel). Odvolací súd súhlasí s otcom, že za plnohodnotný styk s maloletým nemožno považovať stretávanie sa s obmedzeniami, ako je napr. prítomnosť druhého rodiča, nemožnosť tráviť dlhší čas spolu s maloletým, vrátenie víkendov alebo viacerých za sebou idúcich dní a podobne. Za situácie, kedy sa styk medzi rodičom a dieťaťom realizuje, hoci s takýmito obmedzeniami, ktoré ale majú reálny základ v predtým prerušenom stretávaní, nemožno ale dať za pravdu otcovi, že je nevyhnutný bezprostredný zásah súdu neodkladným opatrením.

18. Na otázku vhodnej úpravy pomerov, pokiaľ ide o rozsah styku tak v konkrétnom prípade dá riadne dokazovanie, ktoré môže dať odpoveď na otázku, aké boli príčiny nerealizovania sa stretávania sa otca s maloletým. Je potrebné spoľahlivo zistiť, aké je aktuálne prežívanie maloletého, aký je jeho názor na stretávanie sa s otcom, či tento názor je založený na objektívnych udalostiach, či je niekým alebo niečím podmienený alebo ovplyvnený. Konanie vo veci samej bolo na základe návrhu otca začaté a priestor na rozhodnutie vo veci samej tak už existuje. Určite je potrebné pokračovať v budovaní vzťahu medzi maloletým a otcom. A to samozrejme spôsobom, ktorý nerozvráti životný rytmus maloletého, ale pri ktorom bude zároveň badateľný rýchly progres. Za predpokladu, že tento badateľný nebude a budú na

to splnené zákonné predpoklady, je tu priestor, ako to napokon samotný súd prvej inštancie uvádzal, aby súd v prípade potreby pomery neodkladným opatrením upravil.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil. Odvolací súd nerozhodoval o trovách odvolacieho konania, nakoľko nešlo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1, § 396 ods. 1 CSP).

20. Ďalšie odvolacie argumenty otca odvolací súd považoval pre rozhodnutie už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov veci uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty sporových strán (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu otca maloletého zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, no už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 10 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).